

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มานำลูกออกไปจากกันบึงของนรก สำหรับสิ่งนี้ที่ลูกๆ ได้เชิญพ่อมาที่นี่
- คำถาม:** ลูกๆ เป็นนักแกะสลักที่ยิ่งใหญ่ที่สุดได้อย่างไร? งานฝีมือของลูกคืออะไร
- คำตอบ:** ลูกๆ ได้ทำการแกะสลักที่ยิ่งใหญ่มากจนทั้งโลกกลับมาใหม่ สำหรับสิ่งนี้ลูกไม่ได้แบกอิฐและปูน แต่ลูกทำให้โลกใหม่ด้วยการจารึกแสงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง ลูกมีความสุขที่ลูกกำลังสร้างโลกใหม่ และแล้วลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์นั้น

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน เมื่อลูกไปจากหมู่บ้านของลูกเพื่อมาที่นี่ สติปัญญาของลูกก็เข้าใจว่าลูกจะไปที่โรงเรียนของซีพบบา ไม่ใช่ว่าลูกกำลังจะได้เห็นผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาเพียงแวบเดียวหรือฟังคัมภีร์ ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะไปหาซีพบบา ผู้คนในโลกเชื่อว่าชีวาอาศัยอยู่เบื้องบน อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาจดจำท่านพวกเขาก็ไม่ได้นั่งเปิดตาของพวกเขา พวกเขา นั่งสมาธิด้วยการหลับตาของเขา เพราะพวกเขามีภาพลักษณ์ของชีวาสิงสถิตย์อยู่ในจิตใจของเขา เมื่อพวกเขาไปที่วัดของชีวาและจดจำชีวา พวกเขา ก็มองขึ้นไปเบื้องบนหรือพวกเขาจดจำวัด ผู้คนมากมายก็นั่งหลับตาของเขา พวกเขาเชื่อว่าหากสายตาของพวกเขาถูกดูดดึงไปหารูปหรือนามของใคร ความพยายามทางจิตของเขาก็จะหยุดลง เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าแม้ว่าลูกจะเคยจดจำซีพบบา ลูกบางคนก็จะจดจำศรัทธาด้วยเช่นกัน คนอื่นก็จะจดจำราม และคนอื่นๆ ก็จะจดจำครูของพวกเขา ผู้คนก็ทำลોકเกตเล็กๆ ของครูของพวกเขาและสวมใส่ พวกเขาได้ทำลોકเกตของกิตะเล็กๆ และสวมใส่ด้วยเช่นกัน ทั้งหมดนั้นเป็นเช่นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาจดจำพระเจ้าขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน พวกเขาไปในการจารึกแสงบุญขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง พวกเขาสามารถเก็บภาพไว้ที่บ้านและทำการกราบไหว้บูชา แต่เป็นระบบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาที่จะไปในการจารึกแสงบุญชาติแล้วชาติเล่า พวกเขาไปทั่วทั้งสี่มุมในการจารึกแสงบุญ ทำไมพวกเขาถึงหยุดถึงการจารึกแสงบุญทั้งสิ้น? พวกเขาท่องทั่วไปใน 4 ทิศทาง: ตะวันออก ตะวันตก เหนือ และใต้ เมื่อหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น ก็มีเพียงการกราบไหว้บูชาผู้เดียวเท่านั้น สิ่งนั้นลูกเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ลูกเคยสโตประธาน แต่ในเวลานี้ลูกโตไม่ประธาน ความเลื่อมใสศรัทธากลับมามีสิ่งเจือปนด้วยเช่นกันและพวกเขาก็เฝ้าแต่จดจำผู้คนมากมาย พวกเขากราบไหว้บูชาแม้กระทั่งร่างที่โตประธานที่ทำมาจากวัตถุธาตุทั้งห้า ดังนั้นพวกเขากำลังกราบไหว้บูชาวิญญูณปีศาจร้ายที่โตไม่ประธาน อย่างไรก็ตามไม่มีใครในบรรดาพวกเขาเข้าใจสิ่งเหล่านี้ แม้ว่าพวกเขาอาจจะกำลังนั่งที่นี้ โยคะของสติปัญญาของเขาก็เฝ้าแต่เร่งร้อนไปที่อื่น ลูกต้องไม่นั่งที่นี้ด้วยการจำชีวาบาบด้วยการหลับตา ลูกเข้าใจว่าพ่อคือผู้อาศัยของดินแดนที่ไกลมาก ท่านมาและให้ศรัทธาแก่ลูกๆ เป็นไปด้วยการทำตามศรัทธาที่ลูกจะกลายเป็นเทพที่สูงส่ง อาณาจักรของเหล่าเทพทั้งหมดกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมาในเวลานี้ ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรเทพของลูก ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้ว่าจะอาณาจักรนั้นมีการก่อตั้งอย่างไร เวลานั้นลูกรู้ว่าบาบาคือพ่อของลูก ที่ท่านกลายเป็นครูของลูกและสอนลูก และแล้วท่านจะพาลูกกลับไปกับท่านและประธานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก ครูเหล่านั้นไม่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ใครได้ ที่นี้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่า ผู้เดียวนั้นคือพ่อ ครูและสัจครู ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อ สัจครูพาลูกไปจากโลกเก่าสู่โลกใหม่ ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราไม่สามารถเข้าใจสิ่งต่างๆ ทั้งหมดเหล่านี้ได้ สิ่งหลักสำหรับพวกเขาคือการพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญูณและจดจำซีพบบา ลูกควรจะนั่งลงและอธิบายแก่ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราด้วยภาษาที่ง่ายๆ: เราคือลูกๆ ของซีพบบา และบาบาก็จะให้มรดกแห่งสวรรค์ของเราแก่เรา ทุกดวงวิญญูณมีสิทธิ์ที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากพ่อ ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก โลกเก่าจะกลับมาใหม่อย่างแน่นอน และแล้วโลกใหม่ก็จะกลับมาเก่าใช้เวลาไม่กี่เดือนที่จะสร้างบ้านใหม่ และใช้เวลา 100 ปีที่บ้านนั้นจะกลับมาเก่าอีกครั้ง เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าโลกเก่าจะถูกทำลาย สงครามที่จะเกิดขึ้นในเวลานี้จะเกิดขึ้นอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดได้ เป็นหน้าที่ของลูกผู้เป็นครูที่จะอธิบายแก่พวกเขา สำหรับพวกเขาแม่เพียงหนึ่งประโยคก็เพียงพอแล้ว: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณและจดจำพ่อ ลูกดวงวิญญูณคือผู้อาศัยของดินแดนสูงสุด และแล้วลูกก็มาที่นี่และนำร่างกายมาใช้เพื่อเล่นบทบาทของลูก ดวงวิญญูณเล่นบทบาทของความทุกข์และความสุขของเขาที่นี่ สิ่งหลักที่พ่อพูดคือ: จดจำพ่อและดินแดนแห่งความสุข ด้วยการจดจำพ่อบาปของลูกจะถูกตัดออกไปและลูกจะไปสู่สวรรค์ เวลานั้นยังลูกจดจำพ่อมากเท่าไร บาปของลูกก็จะยิ่งถูกตัดออกไปมากเท่านั้น ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราไม่มีสัจของการฟังเรื่องราวทางศาสนาในชุมชนทางจิต ต้องมีการเตือนพวกเขาอีกครั้งแล้วครั้งเล่าให้จดจำพ่อ ในโรงเรียนที่ลูกศึกษา ลูกไม่ได้ฟังเรื่องราวทางศาสนา

ลูกได้ยินเรื่องราวมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาแต่ไม่มีประโยชน์ใดเลยในสิ่งนั้น ลูกไม่สามารถไปจากโลกที่สกปรกนี้สู่โลกใหม่ได้ มนุษย์ไม่รู้จักพ่อผู้สร้างและสิ่งสร้างของท่าน พวกเขาพูดว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) ก่อนหน้านั้นลูกก็ไม่รู้ด้วย เวลานั้นลูกได้รู้เกี่ยวกับหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นอย่างดี ผู้คนมากมายมีรูปปั้นบูชาอยู่ในบ้านของเขา เป็นสิ่งเดียวกัน (ไม่ว่าจะในวัดหรือในบ้าน) สามิบางคนก็บอกภรรยาของเขาว่า ให้มีรูปปั้นบูชาไว้ที่บ้านและกราบไหว้สิ่งนั้น ทำไมเธอต้องเร่ร่อนออกไปข้างนอก? อย่างไรก็ตามพวกเขามีความรู้สึกของความเลื่อมใสศรัทธาที่จะไปที่วัด เวลานั้นลูกเข้าใจว่าการไปในอารามการจาริกแสวงบุญหมายถึงการล้มลุกคลุกคลานไปในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยวนไปในวงจรของ 84 ชาติเกิดหลายต่อหลายครั้ง ไม่มีการจาริกแสวงบุญในยุคทองและยุคเงิน ไม่มีวัดใดๆ ที่นั่นเช่นกัน การจาริกแสวงบุญทั้งหมดเหล่านั้น ฯลฯ เกิดขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเท่านั้น ไม่มีสิ่งใดเหล่านั้นเกิดขึ้นในหนทางของความรู้ นั่นถูกเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวสามารถให้ความรู้ให้แก่ลูก มีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ผ่านความรู้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครสามารถเรียกชื่อบาบาว่า “ศรี ศรี” ท่านไม่ต้องการสมญาใดๆ พวกเขาเพียงแต่ยกย่องความยิ่งใหญ่ของท่าน พวกเขาเรียกท่านว่า “ชีวาบาบา” ลูกร้องเรียกหาท่าน: ชีวาบาบา เรากลับมาไม่บริสุทธิ์! ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์! ผู้คนก็มลงไปถึงคอของเขาในปลักของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาติดกับอยู่ในสิ่งนั้นและแล้วก็ร้องเรียกหา พวกเขาติดกับอยู่ในปลักแห่งยาพิษของกิเลสอย่างแท้จริง พวกเขากลับมาติดกับเมื่อพวกเขาลงบันไดมา ไม่มีใครรู้ว่าจะต้องทำอะไร และดังนั้นพวกเขาจึงพูดว่า บาบา พาเราออกไปจากที่นี่! ตามละคร, บาบามา พ่อพูดว่า พ่อมีพันธะสัญญาที่จะนำทุกคนออกไปจากปลักนี้ ปลักนี้ถูกเรียกว่านรกที่ลึกที่สุดขีด พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้สิ่งนี้ เพียงแต่ดูรูปแบบของคำเชิญที่ลูกให้แก่พ่อ! โดยทั่วไปแล้วคำเชิญจะได้รับสำหรับงานแต่งงาน ฯลฯ ลูกพูดว่า โอ้ บาบา ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาสู่โลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ของราวันนี่! เราติดกับอยู่ในโลกนี้จนถึงคอของเรา ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถนำเราออกไปจากสิ่งนั้นได้ ลูกแม้กระทั่งพูดว่า ชีวา บาบา ผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกล นี่คือนาถจักรของราวัน ทุกดวงวิญญาณกลับมาดโมประธาน และเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์! พวกเขาร้องเสียงดัง: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! รมของสิดา! ไม่ใช่พวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์ โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ เป็นนาถจักรของราวันและลูกก็ติดกับอยู่ในนั้น เหตุนี้เองลูกจึงให้คำเชิญนี้: บาบามาและพาเราออกไปจากกันบั้งของนรกที่ลึกที่สุดขีดเหล่านี้ ดังนั้นพ่อมาแล้ว ท่านเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟังอย่างมากของลูก ลูกๆ ได้เห็นเป็นสักขีพยานของความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดในละครนี้ เวลาผ่านไปอย่างต่อเนื่อง หนึ่งวันที่ไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับวันที่ถัดไป เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเหมือนกับลักษมีและนารายณ์ และแล้วลูกก็จะปกครองเป็นเวลาครึ่งวงจร นำสิ่งนี้เข้าไปสู่สำนักครูของลูก เวลาที่เหลืออยู่ในขณะนี้ น้อยมาก เมื่อความตายได้เริ่มขึ้นผู้คนก็จะกลับมาสับสน หลายสิ่งจะเกิดขึ้นในเวลาอันสั้น บางคนจะมีอาการหัวใจวายทันทีที่พวกเขาได้ยินแม้แต่เสียงดังปัง บางคนจะตายในลักษณะนี้ อย่าได้ถามเลย! ดุชิ! ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราหลายคนได้มา ผู้เป็นแม่ที่สิ้นหวังและน่าสงสารก็ไม่สามารถเข้าใจสิ่งใด เมื่อพวกเขาเห็นผู้อื่นไปในการจาริกแสวงบุญ เธอก็พร้อมที่จะไปด้วย เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าความหมายของการจาริกแสวงบุญในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาคือการตกลงมาและกลับมาดโมประธาน การจาริกแสวงบุญนี้ของลูกคือการจาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่ลูกไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์สู่โลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นอย่างน้อยที่สุดลูกก็ควรเตือนลูกๆ ของชีวาบาบาเหล่านี้ถามพวกเขา: เธอจดจำชีพบาบาหรือไม่? แม้ว่าพวกเขาจะได้ยินเพียงเล็กน้อย พวกเขาจะไปสวรรค์ พวกเขาได้รับผลนี้ อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามเป็นไปด้วยการศึกษาที่ลูกได้รับสถานภาพ มีความแตกต่างกันอย่างมากในสถานภาพ มีความแตกต่างกันของกลางวันและกลางคืนระหว่างผู้ที่สูงสุดและผู้ที่ต่ำสุด มีความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างนายกรัฐมนตรีและคนรับใช้ ทั้งหมดนั้นตามลำดับกันไปในนาถจักร จะมีนาถจักรในสวรรค์เช่นกัน แต่จะไม่มีดวงวิญญาณที่สกปรกที่มีกิเลส และมีบาปใดๆ ที่นั่น นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส ลูกพูดว่าลูกจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์อย่างแน่นอน เมื่อผู้เป็นแม่ที่แก่ชราเห็นลูกยกมือของลูก พวกเขาเธอก็จะยกมือของพวกเขาด้วยเช่นกัน พวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งใดเลย อย่างไรก็ตามพวกเขาก็มาหาพ่อ และดังนั้นพวกเขาก็จะไปสวรรค์ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนที่สามารถได้รับสถานภาพเดียวกัน ต้องมีปวงประชาด้วย พ่อพูดว่า พ่อคือจ้าวแห่งคนจน ดังนั้นบาบาก็ยินดีที่ได้เห็นผู้ที่ยากจน ไม่ว่ามหาเศรษฐีผู้ยิ่งใหญ่จะมั่งคั่งเพียงใด ผู้ที่ยากจนก็สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงกว่าพวกเขาถึง 21 ชาติเกิด นี่ก็เป็นสิ่งที่ดีเช่นกัน เมื่อผู้เป็นแม่ที่แก่ชรามาที่นี่ พ่อก็ยินดี เพราะอย่างน้อยพวกเขาก็จะไปยังดินแดนของศรีฤกษ์นะ นี่คือนดินแดนของราวัน ลูกๆ ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีก็จะสามารถแกว่งไกวศรีฤกษ์นะบนตักของเขา ปวงประชาจะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในปราสาทราชวัง บางทีพวกเขาอาจจะได้มองเพียงแวบเดียว เช่นเดียวกับที่พระสันตะปาปาให้การเหลือบมองเขาเพียงแวบเดียวผ่านหน้าต่าง ผู้คนนับแสนก็จะรวมตัวกันอยู่ภายนอกเพื่อที่จะเหลือบมองเขาแวบเดียว อย่างไรก็ตามเหตุใดเราถึงต้องการที่จะเห็นเขาเพียงแวบเดียว? มีพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่บริสุทธิ์เสมอ และท่านมาเพื่อทำให้

เราบริสุทธิ์ ท่านทำให้ทั้งโลกสโตประธาน วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้จะไม่มีอยู่ที่นั่น วัตถุประสงค์ทั้งห้ากลับมาสโตประธาน พวกเขาจะกลายเป็นทาสของลูก สภาพภูมิอากาศจะไม่ร้อนเกินไปที่จะสร้างความเสียหาย วัตถุประสงค์ทั้งห้าจะทำงานอย่างเป็นระบบ ไม่มีใครตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น เวลานี้ลูกกำลังจะไปสวรรค์ ลูกควรจะนำโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากนรก มันเป็นเหมือนกับเมื่อลูกสร้างบ้านใหม่ สติปัญญาของลูกก็จะออกไปจากบ้านเก่า สติปัญญาของลูกจะถูกดูดดึงไปที่บ้านใหม่ อย่างไรก็ตามนี้เป็นประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด โลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้น และโลกเก่าจะถูกทำลาย ลูกคือผู้ที่กำลังสร้างโลกใหม่แห่งสวรรค์ ลูกคือช่างฝีมือที่ดีมาก ลูกกำลังก่อสร้างสวรรค์เพื่อตัวลูกเอง ลูกเป็นช่างฝีมือที่ดีมากที่ลูกก่อสร้างโลกใหม่แห่งสวรรค์ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง แม้ว่าลูกจะมีการจดจำระลึกถึงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ลูกก็จะไปสวรรค์ ลูกกำลังสร้างสวรรค์ของลูกในวิธีที่แฝงตัว ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกจะละร่างปัจจุบันของลูกและแล้วไปและอาศัยอยู่ในสวรรค์ ดังนั้นลูกต้องไม่ลืมพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนี้ เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อไปสวรรค์ ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อก่อตั้งอาณาจักรของลูก อาณาจักรของราวันนี่กำลังจะถูกทำลาย ดังนั้นลูกควรจะสามารถมีความสุขเช่นนั้นอยู่ภายใน เราได้สร้างสวรรค์ก่อนหน้านี้มาหลายครั้ง เราได้เคยประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร และได้สูญเสียอาณาจักรก่อนหน้านี้มาหลายครั้งด้วยเช่นกัน แม้ว่าลูกจะจดจำสิ่งนี้ นั่นก็เป็นสิ่งที่ดีมาก เราเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อได้ทำให้เรากลายเป็นเช่นนั้น จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผา ลูกกำลังก่อสร้างสวรรค์ในวิธีที่แสนจะง่ายดาย สิ่งต่างๆมากมายได้มีการคิดค้นขึ้นเพื่อก่อการทำลายโลกเก่า ทั้งโลกเก่าจะถูกทำลายผ่านภัยพิบัติทางธรรมชาติและชิปนาซูลา เวลานี้พ่อมาเพื่อที่จะให้คำแนะนำที่สูงส่งที่สุดแก่ลูกและก่อสร้างสวรรค์ที่สูงส่ง ลูกควรที่จะเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้ก่อสร้างสวรรค์มาแล้วหลายครั้ง ลูกได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกมาแล้วหลายครั้งและแล้วลูกก็ได้สูญเสียมันไปหลายครั้ง ฝ่าแต่หมุนสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูกและพูดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้กับกันและกันด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่สูญเสียเวลาของลูกในการพูดเกี่ยวกับเรื่องราวทางโลก จดจำพ่อและกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเอง ที่นี้ลูกๆ ต้องรับฟังทั้งหมดนี้อย่างระมัดระวังและแล้วย่อยสิ่งนั้นอย่างดี ลูกต้องคิดเกี่ยวกับสิ่งที่บาปพูดอย่างสม่ำเสมอ ลูกต้องจดจำชิพบาปและมรดกของลูกอย่างแน่นอน พ่อได้นำสวรรค์มาให้กับลูกบนฝ่ามือของท่าน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ลูกจะต้องทนต่อการลงโทษ และลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำมาก หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในสวรรค์ จงซึมซับสิ่งนี้อย่างดี พ่อได้ชี้หนทางที่ง่ายตายมากแก่ลูก อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รับฟังทุกสิ่งที่คุณบอกอย่างระมัดระวังและย่อยสิ่งนั้นอย่างดี อย่าได้สูญเสียเวลาในการพูดเกี่ยวกับเรื่องทางโลก
2. อย่าได้นั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อด้วยตาที่ปิดของลูก เพื่อที่จะไปสู่อาณาจักรของศรีภคคุณะ ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างดี

พร: พร: ขอให้ลูกเฉลิมฉลองการพบปะของชุมนุม (เมลา) โดยการนำจิตใจและสติปัญญาของลูกออกไปจากความสับสน (จาเมลา) และกลับมาเป็นอิสระจากสิ่งนั้น ลูกบางคนคิดว่าเมื่อความสับสนนี้จบสิ้นลง สภาพของเขาและงานรับใช้ของเขาและแล้วจะกลับมาดี แต่ความสับสนนั้นเป็นเหมือนภูเขา ภูเขาจะไม่เคลื่อนที่ ดังนั้น ลูกต้องนำจิตใจและสติปัญญาของลูกออกไปจากความสับสนด้วยสภาพที่โอบยบของลูกและข้ามภูเขาของความสับสนนั้น และแล้วลูกจะมีประสบการณ์ว่าภูเขานั้นเป็นสิ่งที่ง่ายมาก ในโลกของความสับสนก็จะมี ความสับสนมากอย่างแน่นอน แต่ลูกจะอยู่อย่าง เป็นอิสระจากสิ่งนั้น และแล้วลูกจะสามารถเฉลิมฉลองการพบปะของการชุมนุม

คติพจน์: ผู้ที่เล่นบทบาทของนักแสดงเอกในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้คือนักแสดงเอก

*** โอม ชานติ ***